

Gustavsfors sejler på søen

Hagfors, Värmland

30 maj 2020

Vi er kommet til Gustavsfors Hembygdsgård, vi ser slagterfeltet, ruinen af jernbruget, sejler kano på søen, bager i den gamle bagerstuen, læser lokalhistorie, besøger jernindustrien, snakker om vejret og vejrstationen og går tur i det brændte naturreservat.

Vi får en punktlig forståelse af pladsen, og linjerne imellem punkterne kommer efterfølgende. En sjælden indsigt i en plads, fra en række perspektiver inklusive ens egen. Det er fristende at binde pladserne sammen. Tegne mange linjer.

Tiden er nærværende her, både fremadstræbende og bagudstræbende.

På stålindustrien Uddeholm, må man se fremad. Et kapløb om at være efterspurgt på et globalt marked. Kvaliteten optimeres, produktionen udvikles. Der forskes i stål i pulverformat som kan bruges til 3D-printere. Det er nu det skal udvikles, det som bliver efterspurgt i fremtiden. Industrien kan ikke gå baglæns kun fremad.

Modsat industrien findes der også bagudstræbende kræfter i Gustavsfors. Sällskapet Gustavsforsknign – en frivillig forening med bibliotek og forskning i lokalhistorien. Hvert år udgiver sällskapet to magasiner. Det er meningen historierne skal læses. Men også at de tilhørende pladser til historierne skal opleves. Rundt i landskabet Gustavsfors findes små sorte skilte med nummereringer.

Skiltene er fra inventering af torp. Til det nummerede skilt findes dokumentation af det torp som engang fandtes på skiltesplads. Skilte er som en fastholdelse af en anden tid, en insisteren på at bevare noget på en plads som ellers er i evig forandring. Ruiner bliver beviser på udvikling. På Uddeholm, er der de første opførte bygninger fra jernbruget stadig intakte. Her står de, førstehandsvidner til jernindustriens udvikling og beviserne på fremgang. En fortid bevaret for at bevise fremtiden.

Vi er kommet til Gustavsfors Hembygdsgård og tiden er nærværende her, både fremadstræbende, bagudstræbende. Men hvordan observeres tiden nu og her?

På en mark midt i Gustavsfors ligger en lille vejrstation. Den viser data af nedbør, temperatur, vind og skydekke af det eksakte nu. Mellem fortidens levn og fremtidens udvikling er stationen en observatør af nutiden. Her er konkrete fakta om vejret, som vi ellers selv subjektivt kan se og mærke. Vejret bliver til tal, som lettere kan gemmes, kategoriseres eller måske sammenlignes med andre steder. Den indsamlede data af vejret indeholder også en fastholdelse af mange andre tider på en bestemt plads, men samtidigt bliver dataen også et redskab for fremtiden. Måske er der et mønster i tallene, som siger noget om det som var før, det som er nu, og det som kommer.

Sara Nielsen Bonde Sidsel Bonde

I september 2019 bodde residenskonstnärerna Sara Nielsen Bonde och Sidsel Bonde på hembygdsgården i Gustava under en vecka. Vi kallade det orienteringsfas. Den 9 maj skulle de återvända för att genomföra de konstverk de planerat för. När detta skrivs, den 7 april 2020 är pandemin här. Vi ändrar vår planering. Just nu, diskuterar vi försändelser av latexformar över sundet, och undersöker hur samtal om det vi tycker är viktigt kan föras. Allt i en tid då vi mest av allt behöver mötas i skog.

Samtal om upplösningen

Helena Granström

Författare, fysiker

Jonas Gren

Poet

Innan Luftten Går Ur är en idé om tillvaron, en konstnärsgrupp och en ideell konst- och kulturförening med säte utanför Hagfors, Värmland, Sverige.

Emil Jessen
Therese Olsson
Sabina Ostermark
Oskar Carlsson

innanluftengarur.wordpress.com
Bli stödmedlem, så inte luften går ur. valfritt belopp swish:

Bankgiro
597-8879

KULTURRÅDET

iaspis

Region
Värmland

Gustavsfors
hembygdsgård

HAGFORS KOMMUN

Verenskapliga metoder som beskriver omvärlden är i dag förebilden vi bygger samhället på. Ju mer detaljer vi kan mäta, sätta siffror på, ju mer tydligt och upplyst förväntar vi oss kunna fatta beslut. Ju mer hel framstår bilden. Mer högupplöst.

Genom att formulera mätbara och uppföljningsbara nyckeltal för alla verksamheters vrår, inklusive våra privata rörelsemönster i geografin likväl som i ekonomin. Och med all detta i parti och minur, tycks samhällen tävla med kameratillverkarna om att rymma allt fler pixlar per ytenhet.

Visst har det betydelse, att verkligen se och laborera med detaljerna. I flera avseenden kan man hävda att det också har varit livsavgörande för mänskligheten. Det pågår i detta nu ett frenetiskt arbete med att framskälla vaccin mot viruset Covid-19. Det arbetet bygger på just sådan kunskap.

Samtidigt, upplösning: När mänsklig aktivitet alltmer orienterar sig mot mätbarhet i sig som ett mått på verklighet - har vi då fått för oss att det omätbara, det som skänker detaljerna mening, inte längre finns?

Frågan uppstår: Hur odlar vi en kulturell förståelse av oss själva och omvärlden?

innanluftengarur@gmail.com

